

iemand een dienst bewijst, moet het zijn uit de kracht die God hem geeft. Zo wordt God in alles verheerlijkt door Jezus Christus ..." (1 Pt. 4, 10-11). Dat is de uitnodiging tot heiligheid! Laten we haar met vreugde ontvangen en laten we elkaar steunen, want de weg naar heiligheid ga je niet alleen, ieder voor zich, maar je gaat samen, als het unieke lichaam dat de Kerk is, bemind en geheiligd door de Heer Jezus. Laten we met moed op deze weg van de heiligheid verder gaan.

6.3 Gebed om heiligheid

O Jezus Christus, zachtmoedig en nederig van hart
Hoor mij aan
Bevrijd mij, Jezus...

Van het verlangen geliefd te worden;
Van het verlangen verheerlijkt te worden;
Van het verlangen geëerd te worden;
Van het verlangen geprezen te worden;
Van het verlangen verkoren te worden boven anderen;
Van het verlangen geraadpleegd te worden;
Van het verlangen goedgekeurd te worden;

Van de angst vernederd te worden;
Van de angst een berisping te ondergaan;
Van de angst vergeten te worden;
Van de angst uitgelachen te worden;
Van de angst onrechtvaardig behandeld te worden;
Van de angst verdacht te worden.

En Jezus, verleen mij de genade om te verlangen
Dat men anderen meer liefheeft dan mij,
Dat men anderen meer waardeert dan mij,
Dat anderen meer aanzien in de wereld zullen genieten dan ik,
Dat anderen gekozen worden, en ik opzij gezet,
Dat anderen geprezen worden en ik onopgemerkt blijf,
Dat men te allen tijd aan anderen de voorkeur geeft,
Dat anderen heiliger mogen worden dan ik,
Als ik maar zo heilig word als nodig is.

Gepubliceerd in: WegWijs, Themanummer: 'Gebedsverhoring'. Een uitgave van de Bijbelstudiebond. Nov.-dec. 2009, jaargang 63, nr. 6. Overgenomen van www.ilonkaterlouw.nl.

Aan- en opmerkingen aan guido.debonnet@skynet.be

Bijlage bij Adem-Tocht december 2019

Over onze roeping tot heiligheid Jan Vanden Berghe in gesprek met Fernand Maréchal

1 Samenvatting van de tekst

a Wees blij en juich is de titel van een pauselijke aansporing in 2018 over de roeping van elke christen tot heiligheid. Naast de 'grote heiligen' die op de kalender voorkomen, is elke gedoopte geroepen om in het soms vrij drukke een van elke dag zijn 'weg met de Heer' te gaan. Die weg kan ons meer vitaal en vreugdevol maken.

In het licht van de Meester blijkt duidelijk dat de weg van de 'zaligsprekingen' onze weg naar heiligheid is. Deze zullen ook het criterium zijn bij het eindoordeel. Een mens in nood kunnen we niet aan zijn lot overlaten. De problematiek van de migranten moet niet onder doen voor de zware bio-ethische vragen (rond begin en einde van het leven). **Tekenen van heiligheid in deze tijd** zijn doorzettingsvermogen, geduld en zachtmoedigheid; vreugde en humor; stoutmoedigheid en vurigheid.

b Fernand Maréchal, priester van het bisdom Brugge werd door Jan geïnterviewd. Jarenlang, tot aan zijn pensionering, was hij ziekenhuispastor. In Zeebrugge ontmoette hij als parochiepriester de 'transmigranten': vluchtelingen die per sé het Verenigd Koninkrijk willen bereiken om daar hun toekomst uit te bouwen. **Zijn ouders** waren in het spoor van Cardijn dienstbaar, vooral voor de gekwetste mens. Van zijn oudste zus, tevens zijn doopmeter, leerde Fernand zenmeditatie kennen. **"En verder"** was hij actief in KSA en Bouworde, leerde hij als seminarist een dynamische parochie kennen en de West-Vlaamse basisgemeenschappen. Ook Cardijn en Pater Damiaan (die tegen de stroom in ging om zijn gekwetste melaatsten nabij te blijven) inspireerden hem. Het meest inspireert hem **Jezus** voor wie ieder mens meetelt en uiteraard **God**, niet in woorden te vatten, maar bron van Liefde die je zowel in inzet voor anderen als in stille zen kunt ontdekken. Fernand voelt die nood aan stilte aan en vindt dankgebed belangrijker dan smeken. Dat **humor** hem kenmerkt (en hem wel eens een weder poets kan bakken) wordt mooie beschreven in een anekdote vlak voor zijn pensionering in het ziekenhuis. Humor geeft je een ontspannende blik en moed om voort te doen. Consequent vanuit zien, over oordelen naar handelen. Wat hij met een ploeg vrijwilligers dan ook bespreekt én doet: de kerk openen voor vluchtelingen, maaltijden bedelen, zorgen voor douchegelegenheid en toilet. Hij laat zich daarbij niet afschrikken door negatieve reacties. Hij blijft in de liefde wonen en is verzoend met de dood. **En nu: jij en ik?** Wat Fernand van mensen heeft geleerd en in het spoor van Jezus leeft, bracht hem op een zeker moment voor de uitdaging om transmigranten als mens te zien en te behandelen. Elk van ons heeft ook die weg te gaan: de uitdagingen van het leven niet ontzien. Dat is roeping tot heiligheid.

2 Methodische aanwijzingen

* Dit onderwerp kadert in het voornemen vanwege de redactie om jaarlijks één figuur (uit het verleden, of uit de actualiteit) voor te stellen als *inspirerende* kracht voor het eigen leven. Hier gaat het om priester Fernand Maréchal van Zeebrugge die met een groep vrijwilligers zich het lot ter harte neemt van migranten die de weg naar Engeland op willen. Jan Vanden Berghe van de redactie nam het hem

contact op. Hij situeert Maréchals verhaal tegen de achtergrond van de interessante tekst vanwege Paus Franciscus over 'heiligheid' uit 2018. De besprekingsvragen sluiten daar volledig bij aan.

* Het kan echt niet de bedoeling zijn dat tijdens de bijeenkomst de volledige tekst voorgelezen wordt. Elke deelnemer wordt geacht die vooraf grondig te hebben gelezen. De samenvatting (zie hierboven) kan wel even kort doorgenomen worden, ter oprissing. Maar de hoofdtijd gaat alleszins naar het samen bespreken van de vragen en het luisteren naar elkaars verhaal. Op het einde kan je biddend afsluiten.

* De (sorry, uitzonderlijk vele en lange) teksten hieronder in 3, 4 en 5 bevatten heel wat concrete informatie over Fernand en de medewerkers en hoe de opvang van de transitmigranten verdeelde reacties uitlokt... en doet stelling nemen. Je voelt er ook heel duidelijk zijn christelijke inspiratie in.

3 Meer info: Priester Maréchal helpt vluchtelingen: "In veel landgenoten huist een klein Hitlerje"

♦ De Wending (*De Morgen*, 26 dec. 2018, Jan Stevens)

Fernand Maréchal: 'Wanneer ik als priester en als christen mensen in nood probeer te helpen, word ik geboycot. Met dit werk beleef ik enkel mijn geloof.' Beeld Thomas Sweertvaegher

De haven van Zeebrugge is populair bij vluchtelingen die dromen van de grote oversteek naar Groot-Brittannië. Pastoor Fernand

Maréchal geeft hen onderdak en kreeg daar deze zomer doodsbedreigingen voor. "Als de Catalaanse minister-president zijn land ontvlucht, wordt hij met open armen ontvangen. Een sukkelaar die uit de oorlog komt, wordt het leven moeilijk gemaakt. Voor mij is iedereen gelijk."

Sinds 2015 zet pastoor Fernand Maréchal de deuren van zijn Sint-Donatuskerk open voor mensen op de vlucht. Ze krijgen er eten en drinken, een douche en een toilet en mogen er in de wintermaanden overnachten. Fernand Maréchals hulp aan vluchtelingen wordt niet door iedereen geapprecieerd. Onder anderen Carl Decaluwé, gouverneur van West-Vlaanderen met een CD&V-etiket, is geen fan van de Zeebrugge priester die in zijn kerk hongerige vluchtelingen spijst. "Al wie vluchtelingen voedsel geeft, trekt er nog meer aan", stelde hij in 2016 op de radio.

"Een heel merkwaardige uitspraak voor een christendemocraat", vindt pastoor Maréchal. "De woorden van de gouverneur waren nog niet koud, of de media sprongen erop. Plots stonden reporters van alle mogelijke radio- en tv-stations uit heel Europa aan mijn voordeur. Drie ploegen uit Italië liepen elkaar voor de voeten. Wel, waar zijn die vluchtelingen?", vroegen ze. Ze geloofden echt dat het een overrompeling was. Terwijl het over hooguit dertig mensen ging. Ik zei: 'Bij jullie in Italië komen er duizend per dag

Kerk, *Lumen Gentium* (21 nov 1964), 39-42) We stellen ons nu de vraag: waarin bestaat die algemene roeping om heiligen te zijn? En hoe kunnen we daartoe komen?

Op de eerste plaats moeten we goed beseffen dat heiligheid niet iets is dat we zelf kunnen verwerven, dat we verkrijgen door onze kwaliteiten en onze bekwaamheden. Heiligheid is een geschenk, een geschenk dat de Heer ons geeft wanneer Hij ons bij zich neemt en ons met zichzelf bekleedt, ons aan Hem gelijk maakt. In de brief aan de Christenen van Efese zegt de apostel Paulus dat "Christus de Kerk heeft liefgehad: Hij heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen" (Ef. 5, 25-26). Daarom is heiligheid het mooiste gelaat van de Kerk, het mooiste gelaat: het is zich bekleeden met de gemeenschap in God, met de volheid van zijn leven en van zijn liefde. Zo verstaan we dat heiligheid niet het voorrecht is van enkelen: heiligheid is een geschenk dat aan allen aangeboden wordt, niemand uitgezonderd, en daarom is het een onderscheidend kenmerk van elke Christenen. (...)

Thuis, op straat, op het werk, in de Kerk, op elke ogenblik en in jouw levensstaat kan een weg naar heiligheid beginnen. Laat jullie niet ontmoedigen die weg te gaan. Het is God zelf die ons de genade schenkt. De Heer vraagt alleen dit: dat wij in gemeenschap met Hem en ten dienste van de broeders leven.

Op dit punt kan elk van ons een klein gewetensonderzoek doen, we kunnen het nu doen, ieder antwoordt voor zich, in stilte: hoe hebben we tot nu toe geantwoord op de roeping van de Heer tot heiligheid? Wil ik wat beter worden, meer christen zijn? Dit is de weg naar heiligheid. Wanneer de Heer ons uitnodigt heilig te worden, dan roept Hij ons niet tot iets zwaar en triest... Integendeel! Het is de uitnodiging zijn vreugde te delen, elke ogenblik van ons leven te beleven en met vreugde op te offeren en het tegelijk te maken tot een gave van liefde voor de mensen naast ons. Als we dit verstaan, verandert alles en krijgt een nieuwe betekenis, een mooie betekenis, een betekenis die begint bij de kleine dingen van elke dag. Een voorbeeld: en dame gaat naar de markt om inkopen te doen, ze ontmoet een buurvrouw en ze beginnen een babbel en dan komen de roddels. Op dat ogenblik zegt die dame: "Neen, neen, ik spreek van niemand kwaad". Dat is een stap op weg naar heiligheid, het helpt je meer heilig te worden. Of nog, thuis vraagt een kind je te praten over zijn dromen. Je bent moe van het vele werk. Maar je maakt toch tijd om te luisteren naar een kind dat er nood aan heeft. Je gaat er bij zitten en luistert met geduld: dat is een stap naar heiligheid. Of ook, als de dag ten einde loopt zijn we allen vermoeid, maar er is nog het gebed. We doen toch het gebed. Dat is een stap naar heiligheid. Op zondag gaan we naar de Mis, we gaan te communie, soms voorafgegaan door een mooie biecht die ons wat oppoetst. Dat is een stap naar heiligheid. Verder denken we aan Onze Lieve Vrouw, zo goed, zo mooi, en we nemen de rozenkrans en bidden. Dat is een stap naar heiligheid. Ik loop op straat en zie een arme noodlijdende, ik stop en spreek hem aan en geef hem iets: dat is een stap naar heiligheid. Kleine zaken, maar allemaal een stap naar heiligheid. Elke stap naar heiligheid maakt betere mensen van ons, vrij van egoïsme en van geslotenheid in onszelf, open voor de broeders en voor hun noden.

Geliefde vrienden, in de Eerste Brief van de heilige Petrus krijgen we deze aansporing: "Dient elkaar, als goede beheerders van Gods veelsoortige genade, met de gaven zoals ieder die heeft ontvangen. Als iemand spreekt, moeten het Gods woorden zijn; als

overslaan). (Eventueel kan je dit laatste als afsluiting nemen na 6.3).

6.1 Ik stel voor de 'zaligsprekingen' te beluisteren (gezongen of gelezen)

Ofwel: De zaligsprekingen door Elly en Rikkert gezongen:
<https://www.youtube.com/watch?v=4TZRJ0XHWHA> (de advertentie na 4' overslaan – het volume dus eerst stil zetten!)

Ofwel: De Zaligsprekingen gezongen door een koor van de Orthodoxe parochie H. Andreas van Gent o.l.v. Paul Morreel <https://www.youtube.com/watch?v=9DIBHnrP6x8> (arm van geest - treuren – zachtmoedig zijn - hongeren en dorsten naar de gerechtigheid - barmhartig zijn - zuiver van hart – vrede stichten – vervolgd worden om de gerechtigheid. Verblijd U, groot is uw loon in de hemel).

Ofwel de tekst uit Mt. 5, 1-11: de acht zaligheden

Als Jezus die scharen ziet klimt hij op naar de berg;
als hij gaat zitten komen zijn leerlingen tot hem.
Hij opent zijn mond en onderricht hen, zeggend:
zalig wie arm zijn door de geest (Ps. 34,19),
omdat van hen is het koninkrijk der hemelen;
zalig wie treuren,
omdat hun troost zal worden toegeroepen (Jes. 61,2-3);
zalig de zachtmoedigen,
omdat zij de aarde zullen beërven (Ps. 37,11);
zalig wie hongeren en dorsten naar de gerechtigheid,
omdat zij zullen worden verzadigd;
zalig de ontfermers, omdat zij ontferming zullen ervaren,
zalig de reinen van hart (Ps. 24,4; 51,12),
omdat zij God zullen zien;
zalig wie vrede stichten,
omdat zij zullen worden uitgeroepen tot kinderen van God;
zalig wie worden vervolgd vanwege gerechtigheid,
omdat van hen het koninkrijk der hemelen is;
zalig zijt ge wanneer ze u zullen beschimpen en vervolgen en al wat boos is zullen zeggen, tegen u vals getuigend vanwege mij;
verheugt u en jubelt, omdat uw loon overvloedig is in de hemelen;
zó immers hebben ze de profeten vóór u vervolgd.

6.2 Lees daarna rustig een paar bezinnende fragmenten van Paus Franciscus in een homilie over heiligheid

Dierbare broeders en zusters, goede dag.

Een groot geschenk van het Tweede Vaticaans Concilie was het terugwinnen van een visie op de Kerk gebaseerd op de gemeenschap en het opnieuw verstaan van het gezag en van de hiërarchie in dat perspectief. Dit heeft ons geholpen beter te verstaan dat alle Christenen, als gedoopten, voor de Heer dezelfde waardigheid hebben en delen in dezelfde roeping tot heiligheid. (Vgl. Tweede Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de

via de Middellandse Zee binnen en jullie reizen naar Zeebrugge om een pastoor te filmen die eten geeft aan dertig mensen?

"Weet u wat het grootste probleem is? De perceptie: de buitenwereld heeft een compleet vertekend beeld van wat er zich hier afspeelt. Op een bepaald moment kreeg ik verschillende anonieme telefoontjes en werd ik op straat toegeroepen: 'We vinden je well', 'We maken je een kopje kleiner!', 'Je dagen zijn geteld!' Ik vond dat niet fijn, maar er gaapt nog een grote kloof tussen dreigen en tot actie overgaan. Ik vertelde een paar van mijn vrijwilligers over die bedreigingen. Zij schrokken en lichtten hun advocaat in. Die stapte vervolgens naar de pers; dat was niet mijn bedoeling. Door de persaadacht zijn de doodsbedreigingen gelukkig wel gestopt."

U bent 70. U zou eigenlijk van uw pensioen moeten genieten.

Fernand Maréchal: "Dat is zo. Ik was 26 jaar hoofdaalmoezenier in het AZ Sint-Jan in Brugge en was ingeschreven als bediende bij het OCMW. Op mijn 65ste kon ik niet anders dan daar afscheid nemen, maar ik was nog tamelijk fit en zag het wel zitten om als parochiepriester een paar jaar te gaan uitbollen in Zeebrugge. Alleen kwam ik hier in een storm terecht. Maar ik kan deze plek nu niet zomaar in de steek laten. Zolang ik gezond ben, werk ik verder."

Op het eerste gezicht lijkt de rust in uw parochie weergekeerd.

"Nu is de toestand ietwat gestabiliseerd, maar tijdens de gemeenteraadsverkiezingen probeerden bepaalde politieke partijen mum uit de vluchtelingenopvang te slaan. Ik hoef u niet te zeggen welke."

N-VA en Vlaams Belang?

"Precies. N-VA'ers van buiten Brugge kwamen hier stoken. Ik overleefde intussen vier betogingen georganiseerd door Voorpost, N-VA en Vlaams Belang. Daar liepen niet veel mensen uit Zeebrugge tussen. De demonstranten kwamen vooral uit Antwerpen, Gent en Sint-Niklaas. Ze leggen daar elke keer speciaal een bus voor in. Ik kan me niet voorstellen dat N-VA'ers die vroeger tot de Volksunie behoorden, zo blij zijn met dat racistische gedachtegoed in hun huidige partij.

"Er wordt soms met stenen gegooid door gefrustreerde mensen van Zeebrugge. Of ze zetten plakkaat in mijn tuin. Mijn principe is: mensen die je kwaad doen, moet je met liefde behandelen. Ik zeg ze goedendag en dan schrikken ze. Ik blijf vriendelijk tegen al wie mij niet genegen is. Dat is niet altijd even makkelijk maar er kruipt minder energie in dan in een uitputtend gevecht met tegenstanders. Ik heb hier al een paar critici over de vloer gehad die het gesprek met me wilden aangaan. Dat is prima. Ook zij hebben het recht om hun gedachte te zeggen. Er is persvrijheid maar ik heb soms het gevoel dat er geen godsdienstvrijheid meer is. Wie zijn godsdienst wil beleven, wordt geboycot."

Hoe bedoelt u?

"Wanneer ik als priester en als christen mensen in nood probeer te helpen, word ik geboycot. Met dit werk beleeft ik enkel mijn geloof, maar dat wordt niet aanvaard"

een groepje met een bepaalde mentaliteit. Ik leef toch in een vrij land en mag mijn geloof toch beleven zoals het hoort?"

Met dat 'groepje' neemt u ook politici in het vizier zoals Carl Decaluwé en Renaat Landuyt, de bijna ex-burgemeester van Brugge?

"Ja. In 1916 kreeg ik de Prijs voor Mensenrechten in het stadhuis van Gent, waar toen ook een socialistische burgemeester aan de macht was. Daar werd ik gehuldigd en hier werd ik door de burgemeester belachelijk gemaakt en geboycot. Landuyt heeft bij veel Bruggelingen krediet verloren door zijn houding tegenover mij. Dat is zijn eigen keuze, ik ga hem niet proberen te bekeren."

U verschaft onderdak aan zogenaamde 'transmigranten'. Wat vindt u van dat woord?

"Ik vind het een betere term dan 'illegalen'. Zowel huidige als gewezen staatssecretarissen voor Migratie én partijvoorzitters nemen dat woord maar al te graag in de mond.

"De mensen die ik help, kwamen eerst uit Syrië, Irak en Iran. Daarna uit Eritrea, Somalië, Mali, Niger, Sudan. Echte oorlogsvluchtelingen die in zeer penibele omstandigheden leven. Er zijn zelden 'gelukszoekers' bij. Ik probeer me altijd in te leven in die mensen. Wanneer laat iemand alles achter en vlucht hij weg naar een ver land? Je moet toch al heel diep zitten vooraleer je aan zo'n risicovolle tocht begint?"

De meeste vluchtelingen die bij u over de vloer komen, willen dolgraag naar Engeland. Waar komt die rare illusie vandaan dat aan de overkant van het Kanaal het land van melk en honing ligt?

"Wij zeggen hen ook: 'Engeland is niet zoals jij het je voorstelt. Je wordt er uitgebuit in het zwarte circuit.' Maar een euro per uur is al massaal veel geld voor hen. In hun eigen land moeten ze daar een week of een maand voor werken. Met zulke argumenten hou je ze niet tegen. Dat beeld van 'beloofde land' zit diep in hun hersenen ingebakken. Hoe dat komt, weet ik niet. Misschien omdat ze er relaties hebben. Ze horen verhalen van anderen die hen voorgingen en die het er goed stellen. Ik ken er een paar die er nu studeren aan de universiteit. Dat klinkt bij die jongens hier als muziek in de oren. Daar komt bij dat je er tamelijk anoniem kan leven.

"Ik probeer vluchtelingen er altijd van te overtuigen om hier asiel aan te vragen. Soms lukt dat, maar niet vaak. Ze vertrouwen ons systeem niet. 'Als we hier na vier jaar ingeburgerd zijn, vliegen we toch terug', zeggen ze. Ze kennen verhalen van gezinnen die na een jaar of zeven teruggestuurd worden, ook al hebben ze kinderen die hier geboren zijn."

De bedoeling van dat harde terugkeerbeleid is misschien net ook: vluchtelingen en migranten ontraden om België als veilige haven te kiezen.

"Met al die harde maatregelen hou je die mensen toch niet tegen. Geloof me vrij: ze zullen blijven komen. Het enige wat de nieuwe staatssecretaris voor Migratie Maggie De Block moet doen, is die mensen verzorgen. Geef hen bed, brood en mad. Pas dan weet

transmigranten op een menselijke manier te behandelen", zegt hij. "Maar acties die los staan van de inspanningen van overheidsinstanties, zijn moeilijker te controleren." Vorig jaar werden nog ruim 7.000 vluchtelingen zonder papieren staande gehouden, al zaten daar mogelijk dubbele tellingen bij. Toch was dat een recordcijfer.

5 Geloven persoonlijk in groep ter sprake brengen

Van de Voorde Mark, *Geloven is achterlijk, zeggen ze*, Davidsfonds, 2006, p. 19-20.

Men kan christen zijn op twee manieren: als antwoord op het voorbeeld en de autoriteit van anderen, maar ook op grond van persoonlijk inzicht en onderscheiding. Augustinus maakte al dat onderscheid.

Het voorbeeld van een ander zal altijd weer de eerste uitnodiging zijn tot geloofsgroei. De aantrekkelijkheid van die getuigenis haalt mensen over de drempel van het onbekende: 'Ik wil worden als die!' Daarna komen de treden van inzicht en onderscheiding, het 'worden'. Geloven is immers altijd groeien, het doel naderbij komen. Neemt men evenwel niet die treden, dan staat men gauw weer buiten.

We groeien aan elkaar. Ook voor inzicht is het voorbeeld belangrijk. Daarom moeten we elkaar ons geloof en ongeloof meedelen, dat is elkaar laten delen in ons geloof en onze twijfel. We hebben allemaal weleens ervaren hoe be-geest-erend het kan zijn om met anderen onze vreugde, maar ook ons leed te delen. Met het geloof is dat evenzeer zo.

Wanneer het geloof in ons leven levendig wil blijven, moet het worden uitgesproken en daardoor ook worden gevoeld. Wat wordt uitgesproken, richt zich tenslotte naar hét Woord, bron én toekomst op de weg van ons leven. Elkaar het doel voor ogen houden, zodat wij kunnen volhouden tot het einde, dat ontbreekt in de kerk van deze dagen.

5 Bibliografie

* De pauselijke exhortatie (in het Nederlands): *Wees blij en juich – Over de roeping tot heiligheid in de hedendaagse wereld*, Licap, Brussel, paperback 88 pagina's, 6,80 euro.

Een ruime samenvatting ervan vind je op <https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=680&nws=4202>.

*Aansluitend bij de pauselijke aansporing kan je een mooi kort filmpje bekijken op youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=iELMxog7Nuc>

6 Suggesties voor een gebedsmoment

(Breng mee: eventueel beamer en opname filmpje en/of opname lied Zaligsprekingen – keuze. Je kan een youtube-lied op je smartphone opnemen en afspeelen op een geluidsbox)

Zie je de mogelijkheid om met een beamer te werken, download dan het mooie filmpje uit punt 5 en bekijk het samen als begin van dit bezinningsmoment. Je kan ook het Strenna 2019 cartoon-filmpje van Don Bosco downloaden en bekijken over 'heiligheid is alledaags en niet zo ver te zoeken': https://www.youtube.com/watch?time_continue=52&v=jpnFADuTigU (de beginreclame

werd bekogeld, betogingen van extreemrechts, doodsb bedreigingen aan het adres van pastoor Maréchal, bekogeling van de pastorie met eieren, fysieke en verbale bedreigingen van de politie naar het adres van de vrijwilligers toe, razzia's op het moment dat humanitaire hulp en voedselbedeling werd georganiseerd, invallen in de kerk en tijdens de medische consultaties: dat het werk van de vrijwilligers in Zeebrugge afgelopen jaren structureel werd bemoeilijkt, is een understatement", duidt Dokters van de Wereld.

"Ik heb letterlijk consultatiedagen meegemaakt met nul patiënten. Niet omdat er niemand ziek was of er geen nood was aan medische hulp, wel omdat de migranten eenvoudigweg niet meer op consultatie durfden komen omdat ze wisten dat de politie systematisch langskwam op momenten dat de humanitaire hulp en medische consultaties werden georganiseerd. Liever ziek, ondervoed en onverzorgd blijven rondlopen dan het risico te lopen om gearresteerd te worden: dat was de dagelijkse teneur geworden in Zeebrugge", vertelt Dokter Pierre Cybulski.

"Al jaren vragen wij om een humanitaire corridor in en rond de kerk en probeerden we aan het voormalige bestuur duidelijk te maken dat een medische consultatie en een tas soep echt niet zou zorgen voor een aanzuigeffect of overlast. Onze vraag tot overleg en dialoog viel jarenlang in dovemansoren. Daar lijkt nu eindelijk een eind aan te komen." Volgende week zou er al overleg zijn met onder meer het stadsbestuur. De organisatie wil samen zitten om te kijken hoe een neutraal infopunt kan georganiseerd worden.

N-VA Brugge oneens met afschaffen razzia's bij voedselbedeling

N-VA Brugge is het dan weer grondig oneens met de nieuwe aanpak van de transmigrantenproblematiek. Volgens N-VA zal die wél een bijkomend aanzuigeffect creëren, uitgerekend op een ogenblik dat Zeebrugge al door de mensensmokkelaars met stip genoteerd staat als de plaats van waaruit men naar het VK kan oversteken. De oprichting van een bijkomend 'infopunt' voor illegale transmigranten is voor de partij helemaal onbegrijpelijk en zelfs stuitend. "Vandaag doen verscheidene Belgische overheidsdiensten er immers alles aan om deze mensen correct te informeren, vaak met de mededeling dat zij hier niet mogen en kunnen blijven." "CD&V Brugge pleit voor een 'menselijkere' aanpak in het transmigrantenverhaal, maar wat is er humaan aan het in de steek laten van de eigen bevolking en de eigen bedrijven?", vraagt N-VA Brugge zich af. "Voor de verkiezingen waarschuwde N-VA Brugge al voor een lakse en dus verkeerde aanpak van dit probleem. Het zou ons zeer verbazen mochten de Zeebruggenaren en veel andere Bruggelingen deze koerswijziging toejuichen." Wat is er humaan aan het in de steek laten van de eigen bevolking en de eigen bedrijven? *N-VA Brugge*

Gouverneur: "Op zijn minst wat overleg verwacht"

Ook provinciegouverneur Carl Decaluwé is verrast door de plannen van De fauw. "Ik had op zijn minst wat overleg verwacht", aldus de gouverneur, die zelf op het terrein met een task force aan het werk is om de situatie te monitoren en beheersbaar te houden. Decaluwé is ook niet echt opgezet met de sneer naar de procureur. Hij herinnert de Brugse burgemeester aan de scheiding der machten. De gouverneur is ook nog steeds geen voorstander van ongecontroleerde hulp door vrijwilligers. "Ik heb er geen problemen mee om in deze weersomstandigheden de

je wie er hier rondloopt en kun je hen heroriënteren naar een andere plaats. Dat is veel menselijker en zorgt voor heel wat minder overlast. Al die razzia's zijn verloren geld. Twee uur later worden ze toch weer vrijgelaten."

Vluchtelingen in Zeebrugge. Beeld Photo News

Vinden er bij u razzia's plaats?

"Ja. Met de zeevaartpolitie heb ik een goede band: soms sturen zij iemand in nood naar ons. Zo was er die door zijn werkgever zwaar uitgebuite vrachtwagenchauffeur uit Montenegro. Ze brachten die arme man naar hier en vroegen of we hem een dag of twee konden verzorgen. De agenten van de zeevaartpolitie respecteren wat ik doe. De federale politie is wat anders. Als er betogingen zijn, beschermen ze me. Daar mag ik niet over klagen. Maar ze houden met veel machtsvertoon hun razzia's op momenten dat wij voedsel uitdelen. Dan zitten al die veelhongerde mensen samen in de kerk en dan valt de politie binnen. Dat vind ik moreel onverantwoord."

Er bestaat toch zoiets als kerkasiel?

"De federale politie beweert van niet."

Hebt u nog contact met vluchtelingen die tot in Engeland geraakt zijn?

"Zeker. Ze zijn niet te tellen, al degenen die hier gepasseerd zijn en de overtocht gemaakt hebben. Het zijn er honderden."

En zijn ze nu gelukkig?

"Ja."

Of zeggen ze dat omdat ze niet willen toegeven dat ze van de regen in de drop beland zijn?

"Ik werk samen met een aantal vrijwilligers. Zij zitten op Facebook en hebben regelmatig contact met vluchtelingen in Engeland. Ik zit niet op sociale media; ik begrijp trouwens niet waar politici de tijd vandaan halen om te twitteren. Een paar vrijwilligers hebben ook mensen in Engeland opgezocht. Twee maanden geleden kwam zo'n jongen nog bij mij op bezoek. Hij had een doos pralines bij om me te bedanken."

Bent u voorstander van open grenzen?

"Ja. De wereld is een dorp. Met het sluiten van de grenzen bereiken we niets. Vrijheid dragen we hoog in ons vaandel en dus moet elke mens ook vrij zijn om te gaan en staan waar hij wil. De multiculturele samenleving is een feit; we kunnen de klok niet meer

terugdraaien. Sommige politici willen dat wel, maar dat is een zinloze strijd. Neem de vreemdelingen weg en onze economie stort als een kaartenhuisje ineen. Wij kunnen niet zonder die mensen, uit welk land ze ook komen."

U ben niet bang dat het avonkland door massa-immigratie ten onder zal gaan?

"Kijk, in de koloniale tijd hebben wij Afrika leeggezogen. Alle rijkdom is naar hier gebracht. Ik vind het niet meer dan normaal dat die mensen nu naar hier komen en zeggen: 'Jullie hebben ons geplunderd, geef eens wat terug.' Afrika wordt vandaag nog steeds geplunderd door multinationals. Natuurlijk zullen mensen minder geneigd zijn om te migreren als er ter plaatse een degelijk beleid gevoerd wordt. Maar de corrupte systemen in veel landen maken het vandaag onmogelijk om er degelijke maatschappijen op te bouwen.

"Als de Catalaanse minister-president zijn land ontvlucht, wordt hij met open armen ontvangen. Een sukkelaar die uit de oorlog komt, wordt het leven moeilijk gemaakt. Voor mij zijn alle mensen gelijk. Ik heb de indruk dat er in veel landen een klein Hitlerje huist. Ze lijken vergeten te zijn wat er bij ons in de jaren dertig gebeurd is, toen duizenden Vlamingen naar Amerika en Canada trokken op zoek naar een beter leven. Ze herinneren zich ook de Eerste Wereldoorlog niet meer, toen honderdduizenden mensen op de vlucht sloegen."

Hoe komt het dat de vluchtelingen die u over de vloer krijgt bijna altijd jonge mannen zijn?

"Omdat de sterkste van de familie eerst wordt gezonden. Hij komt de weg banen voor de latere hereniging van het gezin. Al die nieuwkomers kunnen een positieve bijdrage leveren aan onze samenleving. Ik begrijp dat sommige Vlamingen daar bang voor zijn, maar hun angst werkt verlamdend. Ze zien alleen nog het negatieve. Maar liefde opent en overwint."

Staat de katholieke kerk achter u?

"Ja. Het bisdom Brugge zeker, al zijn er natuurlijk altijd individuen die het niet met me eens zijn. Het bisdom heeft ook geïnvesteerd in de container met twee douches en een toilet in mijn tuin. Toen die geplaatst werd, was er ook een hele hetze. Ze dachten dat door die container Zeebrugge het nieuwe Calais zou worden. Maar die mensen komen niet naar Zeebrugge omdat ze hier kunnen douchen of een kom soep krijgen. De bange blanke man weeft soms rare hersenspinsels. Ik help een paar mensen en ze denken meteen dat alle vluchtelingen uit Calais of Duinkerke naar hier zullen toestromen."

Waarom bent u ooit priester geworden?

"Ik kom uit een sociaal geëngageerd gezin. Mijn moeder was verpleegkundige. In de jaren dertig mochten vrouwen na hun huwelijk geen verpleegster in een ziekenhuis meer zijn. Wij woonden in Assebroek en de zieke mensen uit de buurt kwamen naar ons huis. Mijn vader stond aan de wieg van het Wit-Gele Kruis en runde het secretariaat. Ik heb nog een grote ijzeren archiefkast vol fiches van toen. Als kind al zag ik veel kwetsbare mensen. Ik wou iets voor hen betekenen. Ik

ben gelovig en wou dat als priester proberen. Tijdens mijn studies heb ik veel getwijfeld, maar ik heb die stap toch gezet. In 1974 ben ik tot priester gewijd.

"Ik haal veel inspiratie bij monseigneur Romero, de aartsbisschop van El Salvador die jammer genoeg vermoord is. Het is gemakkelijk om in een kerk te staan preken over God die liefde is. Ik vind dat je dat ook in daden moet omzetten. Geen woorden maar daden."

4 Nieuwe burgemeester wil andere aanpak: "Geen razzia's meer tijdens voedselbedeling in Zeebrugge" (HLN 4 febr. 2019)

De nieuwe burgemeester in Brugge, Dirk De fauw (CD&V), wil andere accenten leggen in de aanpak van transmigratie in Zeebrugge, zegt hij in De Standaard. "Ik zal niet dulden dat vluchtelingen en migranten stelen, geweld plegen of in woningen en garages inbreken. Wie strafrechtelijke inbreuken pleegt, moet worden gestraft. Maar tegelijk pleit ik ook voor een menswaardiger aanpak. Ik heb daarvoor al afspraken gemaakt met mijn korpschef."

Een van die afspraken luidt: geen razzia's meer aan de kerk van pastoor Fernand Maréchal. Sinds vorige zomer dreef de politie van Brugge de repressie in Zeebrugge op met onder meer acties om 17 uur aan de kerk, toen de migranten er eten kregen. Uit voorzorg delen vrijwilligers vandaag alleen nog lunchpakketten uit in een privéwoning. "Ik ben niet opgezet met zulke acties", zegt De fauw. "Ik geloof niet dat mensen uit Afrika naar Zeebrugge komen voor een bord soep en dat zo'n voedselbedeling meer migranten aantrekt."

Hij wil ook dat vrijwilligers die louter aan liefdadigheid doen, met rust worden gelaten. "Ik heb me laten vertellen dat vrijwilligers die slaapzakken aan migranten hebben gegeven, mogelijk strafrechtelijke feiten ten laste worden gelegd, zoals medeplichtigheid aan het inbreken van het havengebied en mensensmokkel. Ik heb mijn korpschef laten weten dat als die mensen voor de rechtbank worden gebracht, ik mijn toga aantrek om ze zelf te verdedigen (De fauw is advocaat, red.). Ik hoop dat hij die boodschap ook aan de procureur heeft overgemaakt."

De fauw is ook voorstander van een infopunt in Zeebrugge, waar migranten juridisch advies kunnen krijgen. "Het komt het best op een neutrale plek buiten het havengebied", zegt hij. "Migranten moeten er ook de zekerheid hebben dat ze er niet kunnen worden opgepakt."

Dokters van de Wereld blij met plannen

Hulporganisatie Dokters van de Wereld is opgezet met de plannen van de nieuwe burgemeester. "We hopen dat we ons nu eindelijk kunnen concentreren op ons werk zonder angst voor represailles en intimidatie", aldus voorzitter Ri de Ridder. Dokters van de Wereld is al jarenlang aanwezig in Zeebrugge met een zorgpunt voor transmigranten. Zij zagen met lede ogen aan hoe vluchtelingen vaak werden behandeld. "Inbeslagname van slaapzakken, grondzeilen en medicatie, de pastorie die met eieren